

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता२ सङ्गहृणीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव रुन्धे।
मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा नक्षत्रं
भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
सुमावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं यत्वोप
वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते।
सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः सुमाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तदधाति॥३॥
चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति। उभयतोरुक्मौ

भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारि आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
दिशामेव ज्योतीं ष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्यं रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयी रशना भवति। बहु वा एष
कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्दर्भमयी रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनं मेध्यमा
लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजां महर्त्विक्कम्।
यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिन्तद्वधति।
अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तथ्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं ददाति। रेत एव
तद्वधाति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।
रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभव्यद च॥

[२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं बध्नाति।
आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः प्रतिप्रोच्य। न
देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। यदाहं। ब्रह्मन्नाश्वं मेध्यं
भन्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासमिति। ब्रह्म वै

ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापतये प्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं
बध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह।
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते।
इमामगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य
समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या(३) त्रयोदशारत्नी(३)-
रिति। ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यथ्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा वा
ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमरत्निं
रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सः स्करोति। तादृगेव तत्। पूर्वं
आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते।
ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्।
सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति।
भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
यन्तारमेवैनं करोति। धर्ताऽसीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति।

सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्ताऽसि धरुण इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। स्वगा
त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः। यो
अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं चतुरक्षं
प्रसौति। पुरो मर्तः परः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति। श्वेव
वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति। सैध्रकं
मुसलं भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौःश्चलेयो हन्ति। पुःश्चल्वा
वै देवाः शुचं न्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा
वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।
अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।

वज्रै॒णै॒व पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यम॑वक्रामति। दक्षि॒णाऽप॑
प्लावयति॥१४॥

पा॒प्मानं॑मे॒वास्मा॑च्छम॒लमप॑ प्लावयति। ऐ॒षी॒क उ॑दूहो
भ॑वति। आ॒युर्वा इ॒षीकाः॑। आ॒युरे॒वास्मि॑न्दधति। अ॒मृतं॑ वा
इ॒षीकाः॑। अ॒मृतं॑मे॒वास्मि॑न्दधति। वे॒तस॒शाखो॑प॒सम्ब॑द्धा
भ॑वति। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा अ॒श्वः। अ॒प्सुजो॑ वे॒तसः॑।
स्वादे॒वैनं॑ योने॒र्निर्मि॑मीते। पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भ्युदू॑हति।
पु॒रस्ता॑दे॒वास्मि॑न्प्र॒तीच्य॑मृतं दधाति। अ॒हं च॒ त्वं च॑
वृ॒त्रह॑न्निति॑ ब्र॒ह्मा यज॑मानस्य हस्तं गृह्णाति। ब्र॒ह्मक्ष॑त्रे
ए॒व स॒न्द॑धाति। अ॒भि॒क्रत्वे॑न्द्र भूर॒ध॒ज्मन्नि॑त्य॒ध्वर्यु॑र्यज॑मानं
वाचयत्य॒भिजि॑त्यै॥१५॥

भ॒वति॑ प्ला॒वय॑ति मि॒मीते॑ पञ्च॒ व॥

[४]

च॒त्वार॑ ऋ॒त्विजः॑ समु॑क्षन्ति। आ॒भ्य ए॒वैनं॑ च॒त॒सृभ्यो॑ दि॒ग्भ्यो॑-
ऽभि॑ समी॑रयन्ति। श॒तेन॑ रा॒जपु॑त्रैः स॒हाध्व॑र्युः। पु॒रस्ता॑त्-
प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॑ष्ट्वा। अ॒य॑ राजा वृ॒त्रं
व॑ध्यादिति॑। रा॒ज्यं वा अ॑ध्वर्युः। क्ष॒त्र॑ राज॒पुत्रः॑। रा॒ज्ये-
नै॒वास्मि॑न्क्ष॒त्रं द॑धाति। श॒तेना॑रा॒जभि॑रु॒ग्रैः सह॑ ब्र॒ह्मा॥१६॥

दक्षि॒णत॑ उ॒दङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॑ष्ट्वा। अ॒य॑
राजा॑ऽप्रति॒धृष्यो॑ऽस्त्विति॑। ब॒लं वै ब्र॒ह्मा। ब॒लंम॑रा॒जोग्रः॑।
ब॒लैनै॑वास्मि॒न्बलं॑ दधाति। श॒तेन॑ सू॒तग्रा॑म॒णिभिः॑ सह॑ होता॑।
प॒श्चात्प्रा॑ङ्घ्रि॒ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॑ष्ट्वा। अ॒य॑ राजा-

ऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै बहुमाष-
तिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै
रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानं दधाति।
शतेन क्षत्तसङ्गहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति। आयुर्वा
उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्गहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
शतं शतं भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥

[५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यन्निक्तमनालब्धमुत्सृजन्ति। यथस्तोक्या अन्वाहं।
सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य
स्कन्दति। सहस्रमन्वाहं। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाहं। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव

रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाचं ह प्रजापतिः। स्तोकां सु
वा अहमंश्चमेधः सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपां मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायवं एवैनं
जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय
स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं देवताभ्यो
जुहोति। दशदश सम्पादं जुहोति। दशाक्षरा विराट्।
अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे। प्र वा एषो-
ऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः
पुनरभ्यावर्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति।
एतां ह वाव सोऽश्वमेधस्य सः स्थितिमुवाचास्कन्दाय।
अस्कन्नं हि तत्। यद्यज्ञस्य सः स्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः सवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते षट् च॥ [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्निष्ठम्प्रोक्षति।
 प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यं
 दधाति। तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः। इन्द्राग्निभ्यां
 त्वेति दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ।
 ओजं एवास्मिन्बलं दधाति। तस्मादश्वः पशूनामोजिष्ठो
 बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै देवानामाशुः
 सारसारितमः॥ २५॥

ज्वमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः।
 विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
 यशस्वितमाः। यशं एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
 देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनामपचिततमः॥ २६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
 हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनां त्विषिमान् हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय
 त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।
 सते त्वाऽसते त्वाऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
 भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।

अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा देवता अन्वायन्ताः॥२७॥

सारसारितमोऽपचितमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि जुहोति। सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्गाराय स्वाहेङ्गृताय स्वाहेत्याह। एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवैनं समर्धयति॥२८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति। अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं सः स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मै जनयति॥२९॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः पुरस्ताथिस्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति। आयतन एवास्याऽऽहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। तदाहुः। यज्ञमुखेयज्ञमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥३०॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्।

अव॑ सुव॒र्गालो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्थस्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व
हो॑त॒व्याः। न यज॑मानं प॒शुभि॒र्व्य॑र्धयति। अ॒भि सु॒वर्गं॑ लो॒कं
ज॑यति। न पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत॑मश्वरूपाणि
जुहोति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशद॑क्षरा जग॑ती। जाग॑तोऽश्वः
प्राजाप॑त्यः समृ॑द्धौ। एक॒मति॑रिक्तं जुहोति। तस्मा॒देकः
प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अ॒र्धय॑ति ज॒नय॑ति ख॒ल्वाहु॑र्ज॒गती॑ त्रीणि च॥ [८]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यं वै मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।
आ॒भ्यामे॒वैनं॑ परि॒ददा॑ति। अश्वो॑ऽसि ह॒योऽसी॑त्याह।
शा॒स्त्ये॒वैन॑मे॒तत्। तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते। अत्यो॑-
ऽसी॑त्याह। तस्मा॒दश्वः॑ सर्वा॑न्प॒शून॑त्येति। तस्मा॒दश्वः॑ सर्व॑ेषां
प॒शूनां॑ श्रे॒ष्ठ्यं ग॑च्छति॥ ३२॥

प्र यशः॑ श्रे॒ष्ठ्यमा॑प्नोति। य ए॒वं वेद॑। नरो॑ऽस्यर्वा॑ऽसि
सति॑रसि वा॒ज्यंसी॑त्याह। रू॒पमे॒वास्यै॑तन्महि॒मानं॑ व्याच॑ष्टे।
ययु॑र्नामासीत्याह। ए॒तद्वा अश्व॑स्य प्रि॒यं ना॑म॒धेयम्।
प्रि॒येणै॒वैनं॑ नाम॒धेये॑ना॒भि व॑दति। तस्मा॒दप्या॑मित्रौ स॒ङ्गत्य॑।
नाम्ना॑ चेद॒ध्वये॑ते। मि॒त्रमे॒व भ॑वतः॥ ३३॥

आ॒दि॒त्यानां॑ प॒त्वाऽन्वि॑हीत्याह। आ॒दि॒त्याने॒वैनं॑ गमयति।
अ॒ग्नये॑ स्वाहा स्वाहे॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑मिति॑ पूर्॒वहो॑मां जुहोति। पूर्॒व
ए॒व द्वि॑षन्तं भ्रातृ॒व्यम॑ति॒ क्राम॑ति। भूर॑सि भुवे त्वा भव्या॑य
त्वा भवि॑ष्यते त्वेत्यु॒त्सृज॑ति सर्व॒त्वाय॑। दे॒वा आ॑शापाला ए॒तं

दे॒वेभ्योऽश्वं॑ मे॒धा॒य प्रोक्षि॑तं गोपा॒य॒तेत्या॑ह। श॒तं वै त॒ल्प्या
राज॑पु॒त्रा दे॒वा आ॑शापा॒लाः। तेभ्य॑ ए॒वैनं॑ परि॑ ददाति। ई॒श्वरो
वा अश्वः॑ प्रमु॑क्तः परा॑ परा॒वतं॑ गन्तोः॑। इ॒ह धृ॒तिः स्वाहे॑ह
वि॒धृतिः॑ स्वाहे॑ह रन्तिः॑ स्वाहे॑ह रम॑तिः स्वाहेति॑ चत॒सृषु प॒थ्सु
जु॑होति॥ ३४॥

ए॒ता वा अश्व॑स्य बन्ध॑नम्। ताभि॑रे॒वैनं॑ ब॒ध्नाति॑। तस्मा॑दश्वः
प्रमु॑क्तो बन्ध॑न॒मा गच्छ॑ति। तस्मा॑दश्वः प्रमु॑क्तो बन्ध॑नं न
ज॑हाति। रा॒ष्ट्रं वा अश्व॑मेधः। रा॒ष्ट्रे खलु॑ वा ए॒ते व्यायच्छ॑न्ते।
येऽश्वं॑ मे॒ध्यं रक्ष॑न्ति। तेषां॑ य उ॒दृचं॑ गच्छ॑न्ति। रा॒ष्ट्रादे॒व ते
रा॒ष्ट्रं गच्छ॑न्ति। अथ॑ य उ॒दृचं॑ न गच्छ॑न्ति॥ ३५॥

रा॒ष्ट्रादे॒व ते व्य॑वच्छिद्यन्ते। परा॑ वा ए॒ष सि॑च्यते। योऽब॒लौ-
ऽश्वमे॑धेन॒ यज॑ते। यद॒मित्रा॑ अश्वं॑ वि॒न्देरन्। ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः।
च॒तुः श॒ता रक्ष॑न्ति। य॒ज्ञस्याघा॑ताय। अथा॒न्यमा॒नीय॑ प्रोक्षे॑युः।
सैव॑ ततः प्रायश्चि॑त्तिः॥ ३६॥

गच्छति भवतः पथ्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥ [९]

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यताश्वमे॒धेनं॑ य॒ज्ञेयेति॑। स तपो॑ऽतप्यत।
तस्य॑ तेपा॒नस्य॑। स॒प्तात्म॑नो दे॒वता॑ उद॑क्रामन्। सा
दी॒क्षाऽभ॑वत्। स ए॒तानि॑ वैश्वदे॒वान्य॑पश्यत्। ता॒न्यजु॑होत्।
तैर्वै॑ स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति॑। दी॒क्षामे॒व
तैर्य॑ज॒मानोऽव॑ रुन्धे॥ ३७॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन्। अ॒न्वहं॑ जुहोति॑।

अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑वं रु॒न्धे। त्री॑णिं वै॒श्वदे॒वानिं जु॒होति॑।
च॒त्वा॒र्यौ॒र्द्ध॒ह॒णानि॑। स॒प्त स॑म्प॒द्यन्ते॑। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑वं रु॒न्धे॥३८॥

ए॒कं वि॑ः श॒तिं वै॒श्वदे॒वानिं जु॒होति॑। ए॒कं वि॑ः श॒तिर्वै दे॒वलो॒काः।
द्वा॒द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒र्व॒वः। त्र॒यं इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य
ए॒कं वि॑ः शः। ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम्। सा श्रीः॑।
तद्व॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तथ॒स्वारा॑ज्यमुच्यते॥३९॥

त्रि॑ः श॒तमौ॒र्द्ध॒ह॒णानिं जु॒होति॑। त्रि॑ः श॒दक्ष॑रा वि॒राट्। अ॒न्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒वं रु॒न्धे। त्रे॒धा वि॒भज्य॑ दे॒वतां॑
जु॒होति॑। त्र्या॒वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॒वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै। अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः
क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्र॑चरन्ति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑वं रु॒न्धे।
पू॒र्णा॒हुति॑मु॒त्त॒मां जु॒होति॑। स॒र्वं वै पू॑र्णा॒हुतिः॑। स॒र्वमे॒वाप्नो॑ति।
अथो॑ इ॒यं वै पू॑र्णा॒हुतिः॑। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवं रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिर॒श्वमे॒धम॑सृजत। तं सृ॒ष्टं न कि॒ञ्चनो॑दयच्छत्। तं
वै॒श्वदे॒वान्ये॒वोद॑यच्छन्। यद्वै॒श्वदे॒वानिं जु॒होति॑। य॒ज्ञस्यो॑द्य॒त्यै।
स्वाहा॑ऽऽधि॒माधी॑ताय॒ स्वाहा॑। स्वाहा॑ऽधी॒तां मन॑से॒ स्वाहा॑।
स्वाहा॑ मनः॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। काय॑ स्वाहा॒ कस्मै॑

स्वाहा॑ क॒त॒म॒स्मै॒ स्वा॒हेति॑ प्रा॒जाप॒त्ये॒ मुख्ये॑ भवतः।
प्र॒जाप॑ति॒मुखा॒भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्य॑च्छते॥४२॥

अ॒दि॒त्यै॒ स्वा॒हाऽदि॒त्यै॒ म॒ह्यै॑ स्वा॒हाऽदि॒त्यै॒ सु॒मृ॒डीका॒यै॒
स्वा॒हेत्या॑ह। इ॒यं वा अ॒दि॒तिः। अ॒स्या ए॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठा॒योद्य॑च्छते।
सर॑स्व॒त्यै॒ स्वा॒हा सर॑स्व॒त्यै॒ बृ॒ह॒त्यै॑ स्वा॒हा सर॑स्व॒त्यै॒ पा॒व॒का॒यै॒
स्वा॒हेत्या॑ह। वा॒ग्वै सर॑स्व॒ती। वा॒चै॒वैन॑मुद्य॑च्छते। पू॒ष्णे स्वा॒हा
पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्या॒य॒ स्वा॒हा पू॒ष्णे न॒र॒न्धि॑षा॒य॒ स्वा॒हेत्या॑ह। प॒श॒वो
वै पू॒षा। प॒शुभि॑रे॒वैन॑मुद्य॑च्छते। त्वष्ट्रे॑ स्वा॒हा त्वष्ट्रे॑ तु॒रीपा॑य॒
स्वा॒हा त्वष्ट्रे॑ पु॒रुरू॒पाय॑ स्वा॒हेत्या॑ह। त्वष्ट्रा॑ वै प॑शूनां
मि॒थु॒ना॒नां॑ रू॒प॒कृ॒त्। रू॒प॒मे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो॑
रू॒पैरे॒वैन॑मुद्य॑च्छते। वि॒ष्णवे॑ स्वा॒हा वि॒ष्णवे॑ नि॒खुर्य॑पाय॒
स्वा॒हा वि॒ष्णवे॑ नि॒भूय॑पाय॒ स्वा॒हेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः।
य॒ज्ञायै॒वैन॑मुद्य॑च्छते। पू॒र्णा॒हु॒तिमु॑त्त॒मां जु॑होति। प्र॒त्यु॒त्तं॒ब्ध्यै
स॒य॒त्वाय॑॥४३॥

युच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च॥

[११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रि॒याश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
नि॒र्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑ऽऽप्रोति। गा॒य॒त्रीं
छ॑न्दः। स॒वि॒त्रे प्र॑स॒वि॒त्र ए॒का॒द॒शक॑पालं म॒ध्य॒न्दि॒ने।
ए॒का॒द॒शाक्ष॑रा त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यं दि॒नं स॒व॒नम्। मा॒ध्यं
दि॒नादे॒वैनं॑ स॒व॒नात्रि॑ष्टुभ॒श्छ॑न्द॒सोऽधि॑ नि॒र्मि॑मीते॥४४॥

अथो माध्यं दिनमेव सर्वनं तेनाऽऽप्नोति। त्रिष्टुभं छन्दः।
 सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा
 जगती। जागतं तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं
 जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव
 तेनाऽऽप्नोति। जगतीं छन्दः। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां
 परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
 स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
 ब्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
 कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
 यदाश्वत्थो ब्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥—————[१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
 ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यं जायत।
 आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
 राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
 इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
 धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरं जायत।
 वोढाऽनुङ्घानित्याह॥४७॥

अनुङ्घ्येव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुङ्घानं जायत।
 आशुः सप्तिरित्याह। अश्व एव जवं दधाति। तस्मात्पुरा-

ऽऽशुरश्चोऽजायत। पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव रूपं दधाति। तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुका। जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥४८॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी। स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥४९॥

अनुज्ञानित्याह जायते वर्षति सुप्त च॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानजुहोत्। तैर्वै स देवानप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्। यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

म॒ह॒तीमे॒व तद्दे॒वतां॑ प्रीणाति। त॒ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑नां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यत्त॑ण्डु॒लाः। यत्त॑ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑ने॒व
तत्प्री॑णाति। पृथु॑कैर्जुहोति। रु॒द्राणां॑ वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्पृथु॑काः। यत्पृथु॑कैर्जुहोति॥५२॥

रु॒द्राने॒व तत्प्री॑णाति। ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्यानां॑ वा
ए॒तद्रू॒पम्। यल्ला॒जाः। यल्ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति। क॒र॒म्बैर्जु॑होति। वि॒श्वेषां॑ वा ए॒तद्दे॒वानां॑ रू॒पम्।
यत्क॒र॒म्बाः। यत्क॒र॒म्बैर्जु॑होति॥५३॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति। धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यद्धा॒नाः। यद्धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति। स॒क्तुभि॑र्जुहोति। प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तद्रू॒पम्।
यथ्स॑क्तवः। यथ्स॑क्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति। म॒सू॒स्यैर्जु॑होति। सर्वा॑सां वा
ए॒तद्दे॒वता॑नां रू॒पम्। यन्म॒सू॒स्यानि॑। यन्म॒सू॒स्यैर्जु॑होति।
सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्रीणाति। प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति।
प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॑मैते। ए॒तैर्वै दे॒वा अश्व॑स्याङ्गा॑नि
सम॑दधुः। यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति। अश्व॑स्यै॒वाङ्गा॑नि
सन्द्धा॑ति। द॒शान्ना॑नि जुहोति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्।
वि॒राट्कृ॒त्स्नस्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति करम्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च (अन्नहोमानाऽऽज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः करम्बैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि द्वादश।)॥ [१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं रक्षांस्यजिघांसन्।
 स एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै
 स यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यपं हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा
 आज्यम्। वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षांस्यपं हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत
 एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवाव
 रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुद्धौ। नक्तं जुहोति।
 रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति।
 पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति। द्वाभ्यां स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरैव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
 अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
 शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
 आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह।
 अपरिमितमेवाव रुन्धे॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षांस्यपहत्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च॥—————[१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सुतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।
 अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह।
 प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाऽऽप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां

स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति।
एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय स्वाहा
नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तत्र्यर्बुदम्। वाच एव
भूमानव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह॥६१॥

समुद्रमेवाऽऽप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाऽऽप्रोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाऽऽप्रोति। पुरार्धाय
स्वाहेत्याह। पुरार्धमेवाऽऽप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवाव
रुन्धे। अथो अहोरात्रयोरेव प्रति तिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा
वा नक्तं वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा
व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति।
उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते
जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहुर्व्युष्टिः सप्त च॥ ————— [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै स्वाहा-
ऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां कर्मणेत्यृतुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवासमै कल्पयति। अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्यज्ञः सङ्गामत्वित्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै। भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहेति

समंस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समंस्तमेव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

द्व्यः स्वाहा हनूभ्याꣳ स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे वै
पुरुषस्य पाप्मोर्पश्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवेनं पाप्मनस्तेनं मुञ्चति।
अञ्येताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि
जुहोति। रूपैरेवेनꣳ समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा
मूलेभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वय्यो वा ओषधयः।
पुष्पेभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति। मूलेभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव
रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्या-
न्नाद्यस्यावरुद्धौ। मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति।
प्राणा वै देवा अपाव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः
स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहेत्यपाꣳ होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः।
अन्नं वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं
जायते। तदव रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे जायतु एकं च॥—[१७]

अम्भाꣳसि जुहोति। अयं वै लोकोऽम्भाꣳसि। तस्य वसवो-
ऽधिपतयः। अग्निर्ज्योतिः। यदम्भाꣳसि जुहोति। इममेव
लोकमव रुन्धे। वसूनाꣳ सायुज्यं गच्छति। अग्निं ज्योतिरव
रुन्धे। नभाꣳसि जुहोति। अन्तरिक्षं वै नभाꣳसि॥६८॥

तस्य रुद्रा अधिपतयः। वायुर्ज्योतिः। यन्नभाꣳसि जुहोति।
अन्तरिक्षमेवाव रुन्धे। रुद्राणाꣳ सायुज्यं गच्छति। वायुं

ज्योतिरव॑ रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॑व॒ रुन्धे। आ॒दि॒त्याना॒ं
सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योतिरव॑ रुन्धे। नमो॑ राज्ञे नमो॑
वरु॑णायेति॒ य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ। म॒योभू॒र्वातो॑
अ॒भि वा॑त॒स्रा इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑मवरुद्धौ।
प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहेति॑ स॒न्तति॑होमाञ्जुहोति।
सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्य॒ सन्त॑त्यै॥७०॥

सि॒ताय॒ स्वाहा॑सि॒ताय॒ स्वाहेति॑ प्रमु॒क्तीर्जु॑होति। सुव॑र्गस्य॒
लो॒कस्य॒ प्रमु॑क्त्यै। पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॒क्षाय॒ स्वाहेत्या॑ह।
य॒थाय॒जुरे॒वैतत्। द॒त्वते॒ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॒ स्वाहेति॑
शरी॑रहोमाञ्जुहोति। पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव॒ रुन्धे।
कस्त्वा॑ यु॒नक्ति॑ स त्वा॑ यु॒नक्ति॑ति॒ परि॒धीन् यु॑नक्ति। इ॒मे वै
लो॒काः परि॒धयः॑। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॑नक्ति। सुव॑र्गस्य॒
लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै॥७१॥

यः प्रा॑ण॒तो य आ॑त्म॒दा इति॑ म॒हिमा॑नौ जुहोति। सुव॑र्गो
वै लो॒को महः॑। सुव॑र्गमे॒व ताभ्या॑ लो॒कं यज॑मानोऽव॒
रुन्धे। आ ब्र॑ह्म॒न्ब्राह्म॑णो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यतामिति॒ सम॑स्तानि
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जुहोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव॒ रुन्धे।
जज्ञि॑ बीज॒मिति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै। अ॒ग्नये॑ सम॑नमत्पृ॒थि॒व्यै
सम॑नम॒दिति॑ सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्य॒

सन्नत्यै। भूताय॒ स्वाहा॑ भविष्य॒ते स्वाहेति॑ भूताभ॒व्यौ होमौ॑
जुहोति। अ॒यं वै लो॒को भू॒तम्॥ ७२॥

अ॒सौ भ॑विष्यत्। अ॒नयो॑रेव लो॒कयोः॒ प्रति॑ तिष्ठति।
सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्याव॑रुद्ध्यै। यदक्र॑न्दः प्रथ॒मं जाय॑मान॒
इत्य॑श्वस्तोमीयं जुहोति। सर्व॑स्याऽऽप्त्यै॑। सर्व॑स्य॒ जित्यै॑।
सर्व॑मेव तेना॑ऽऽप्नोति। सर्वं॑ जयति। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒
यज॑ते॥ ७३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यज्ञ॑ रक्षा॑स्यजिघा॑सन्। स
ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्नक्त॑ हो॒मान॑पश्यत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै स
य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यपा॑हन्। यन्न॑क्त हो॒माञ्जु॑होति। य॒ज्ञादे॒व
तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षा॑स्यप॑हन्ति। उ॒षसे॒ स्वाहा॒ व्यु॑ष्ट्यै
स्वाहेत्य॑न्ततो जुहोति। सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै॥ ७४॥

वै नमा॑सि॒ सूर्यो॑ ज्योतिः॒ सन्तत्यै॒ सम॑ष्ट्यै भूतं॒ यज॑ते॒ नवं॒ च॥ [१८]

ए॒कयू॑पो वैका॒दिशिनी॑ वा। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञानां॒ यूपा॑ भवन्ति।
ए॒कवि॑श्विन्य॑श्वमे॒धस्य॑। सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै।
बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो वा॑ पा॒लाशो॒ वा। अ॒न्येषां॑ यज्ञ॑क्रतूनां
यूपा॑ भवन्ति। रा॒ज्जु॒दाल॒ एक॑वि॑शत्य॒रत्निर॑श्वमे॒धस्य॑।
सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै। ना॒न्येषां॑ पशू॒नां ते॒ज॒न्या
अ॒व॒द्यन्ति॑। अ॒व॒द्यन्त्य॑श्वस्य॥ ७५॥

पा॒प्मा वै ते॒जनी॑। पा॒प्मनो॑ऽप॒हत्यै॑। प्ल॒क्ष॒शा॒खाया॑म॒न्येषां॑
पशू॒नाम॑व॒द्यन्ति॑। वे॒त॒स॒शा॒खाया॑म॒श्वस्य॑। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा

अश्वः। अ॒प्सु॒जो वे॑त॒सः। स्व ए॒वास्य॒ योना॒वव॑ द्यति।
 यू॒पेषु॑ ग्रा॒म्यान्प॒शून्त्रि॑यु॒ञ्जन्ति॑। आ॒रो॒केष्वा॒र॒ण्यान्धा॑रयन्ति।
 प॒शूनां॑ व्यावृ॒त्त्यै। आ ग्रा॒म्यान्प॒शूँल्ल॑भन्ते। प्रा॒र॒ण्यान्ध्सृ॑जन्ति।
 पा॒प्मनोऽप॑हृत्यै॥ ७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥ [१९]

रा॒ज्जु॒दाल॑म॒ग्नि॒ष्ठं मि॑नोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॒ अप॑हृत्यै।
 पौतु॑द्रवाव॒भितो॑ भवतः। पु॒ण्य॑स्य गन्ध॒स्याव॑रुद्धौ।
 भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वास्मा॑द॒प॒हत्य॑। पु॒ण्ये॑न गन्धे॒नोभ॑यतः परि॑
 गृ॒ह्णाति॑। षड्वै॒ल्वा भ॑वन्ति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सस्या॑व॒रुद्धौ॑। षड्वा॑दि॒राः।
 तेज॒सोऽव॑रुद्धौ॥ ७७॥

षड्वा॑ला॒शाः। सो॒म॒पी॒थस्या॑व॒रुद्धौ॑। ए॒क॒विं॒शतिः॑ सम्प॑द्यन्ते।
 ए॒क॒विं॒शति॑र्वै दे॒वलो॒काः। द्वा॑द॒श मा॒साः प॑ञ्च॒त॒र्वः। त्रय॑
 इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य ए॒क॒विं॒शः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। श॒तं प॒शवो॑ भवन्ति॥ ७८॥

श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति
 तिष्ठ॑ति। स॒र्वं वा अ॑श्वमे॒ध्याप्रो॑ति। अप॑रि॒मिता॑ भवन्ति।
 अप॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्।
 दक्षि॑ण॒तोऽन्ये॑षां प॒शूना॑म॒व॒द्यन्ति॑। उ॒त्तर॒तोऽश्व॑स्येति॑। वा॒रु॒णो
 वा अश्वः॥ ७९॥

ए॒षा वै व॑रु॒णस्य॑ दिक्। स्वा॒या॒मे॒वास्य॑ दि॒श्यव॑द्यति।
 यदि॑त॒रेषां॑ प॒शूना॑म॒व॒द्यति॑। श॒त॒दे॒वत्य॑ ते॒नाव॑ रुन्धे।

चित्तेऽग्रावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं गोमृगमिति
सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै। आत्मनाऽभि
जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति। सात्माऽमुष्मिल्लोके
भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव धारां तेनाव रुन्धे। इलु-
वर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः।
परिवत्सरो बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरव रुन्धे।
आयुरेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसा विस्रसामुं
लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवरोह्ये भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एक-
विंशतिर्यूपाः। यथा वा अश्वो वर्षभा वा वृषाणः
संस्फुरेरन्। एवमेव तथ्स्तोमाः संस्फुरन्ते। यदेकविंशाः।
ते यथ्समृच्छेरन्। हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः
स्यादित्याहुः। द्वादशः स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा
भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव

रुन्धे। य ए॒काद॒शः। स्तन॑ ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दु॒ह ए॒वेनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्वा॑द॒शोऽग्निः॑ स्या॑द्वा॒द॒शः
स्तोम॑ ए॒काद॒श यू॒पाः। यथा॑ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्त॑त्।
ए॒क॒वि॒ंश॑ ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। यथा॑ प्र॒ष्टिभि॑र्याति॑। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभो॑ वेद॑। क॒कुद्ध॑ रा॒ज्ञां
भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। ए॒ता वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभः॑। य ए॒वं
वेद॑। क॒कुद्ध॑ रा॒ज्ञां भवति॑। यो वा अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑
वेद॑। शिरो॑ ह॒ रा॒ज्ञां भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति॑।
ए॒क॒वि॒ंशः॑ स्तोमः॑। ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। ए॒तानि॑ वा अ॑श्वमे॒धे
त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑। य ए॒वं वेद॑। शिरो॑ ह॒ रा॒ज्ञां भवति॑॥८५॥

द्वाद॒शः स्तोमः॑ स ए॒व तच्छिरो॑ ह॒ रा॒ज्ञां भवति॑ पद॑ च॥ [२१]

दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॒व॒मा॒ने। सु॒व॒र्गं लो॒कं न प्राजा॑नन्। तम॑श्वः
प्राजा॑नात्। यद॑श्वमे॒धेऽश्वे॑न॒ मे॒ध्येनो॑द॒श्चो ब॒हिष्प॒व॒मा॒न॑
स॒र्प॒न्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै। न वै म॑नुष्यः सु॒व॒र्गं
लो॒कम॑ञ्ज॒सा वेद॑। अ॒श्वो वै सु॑व॒र्गं लो॒कम॑ञ्ज॒सा वेद॑।
यदु॑द्गा॒तोद्गा॑येत्। यथा॑ क्षे॒त्र॒ज्ञोऽन्ये॑न॒ प॒था प्र॑तिपा॒दये॑त्।
ता॒दृक्त॑त्॥८६॥

उ॒द्गा॒ता॒र॒म॒प॒रु॒ध्य॑। अ॒श्व॒मु॒द्गी॒थाय॑ वृणीते। यथा॑ क्षे॒त्र॒ज्ञोऽञ्ज॑सा
नय॑ति। ए॒वमे॒वैन॑म॒श्वः सु॒व॒र्गं लो॒कम॑ञ्ज॒सा नय॑ति। पु॒च्छ॑म॒न्वा

रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडं॒बा॒ उप॑ रुन्धन्ति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै। अथो॒
यथो॑पगा॒तारं॑ उप॒गाय॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। उद॑गासीदश्चो॒
मेध्य॑ इत्या॑ह। प्रा॒जाप॒त्यो वा॑ अश्वः॑। प्र॒जाप॑तिरुद्गी॒थः।
उद्गी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे। अथो॑ ऋ॒क्सामयो॑रेव प्रति॑ तिष्ठति।
हि॒र॒ण्येनो॒पाक॑रोति। ज्योति॒र्वै हि॒र॒ण्यम्। ज्योति॑रे॒व मु॒खतो॑
द॑धाति। यज॑माने च प्र॒जासु॑ च। अथो॒ हि॒र॒ण्यज्योति॑रे॒व
यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति॥८८॥

तथ्स उपाकरोति चत्वारि च॥

[२२]

पुरु॑षो वै य॒ज्ञः। य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः। यदश्वे॑ प॒शून्त्रियु॑ञ्जन्ति।
य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं प्रयु॑ङ्क्ते। अश्वं॑ तूप॒रं गो॑मृगम्। तान॑ग्नि॒ष्ठ
आल॑भते। से॒नामु॒खमे॒व तथ्स॑ ऽश्यति। तस्मा॑द्राजमुखं भी॒ष्मं
भा॒वुक॑म्। आ॒ग्नेयं॑ कृ॒ष्णग्री॑वं पु॒रस्ता॑ल्ल॒लाटे॑। पूर्वा॑ग्निमे॒व तं
कु॑रुते॥८९॥

तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्निं पु॒रस्ता॑त्स्थापयन्ति। पौ॒ष्णम॒न्वश्च॑म्। अन्नं॑ वै
पू॒षा। तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्नावा॑हार्य॒मा ह॑रन्ति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्ण॑मुपरि॑ष्ठात्।
ऐ॒न्द्रो वै रा॑ज॒न्योऽन्नं॑ पू॒षा। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑मुभ॒यतः॑ परि॑ गृह्णाति।
तस्मा॑द्राज॒न्योऽन्ना॑दो भा॒वुकः॑। आ॒ग्नेयौ॑ कृ॒ष्णग्री॑वौ बा॒हुवोः॑।
बा॒हुवो॑रे॒व वी॒र्यं॑ धत्ते॥९०॥

तस्माद्राज॒न्यो॑ बा॒हु॒ब॒लीभा॒वुकः॑। त्वा॒ष्ट्रौ लो॒मश॒स॒क्थौ
 स॒क्थ्योः। स॒क्थ्योरे॒व वी॒र्यं॑ ध॒त्ते। तस्माद्राज॒न्य
 ऊ॒रु॒ब॒लीभा॒वुकः॑। शि॒ति॒पृ॒ष्ठौ बा॒र्ह॒स्प॒त्यौ पृ॒ष्ठे।
 ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वोप॑रि॒ष्टाद्ध॑त्ते। अथो॑ क॒वचे॑ ए॒वैते अ॒भितुः॑
 पर्यू॑हते। तस्माद्राज॒न्यः सन्न॑द्धो वी॒र्यं॑ करोति। धा॒त्रे
 पृ॒षो॒द॒रम॒धस्ता॑त्। प्र॒ति॒ष्ठामे॒वैतां कु॑रुते। अथो॑ इ॒यं वै धा॒ता।
 अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठति। सौ॒र्यं ब॒लक्षं॑ पु॒च्छे। उ॒थ्से॒धमे॒व तं
 कु॑रुते। तस्मादु॒थ्से॒धं भ॒ये प्र॒जा अ॒भिस॑श्च॒रन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पश्चं च॥ [२३]

सा॒ङ्ग्र॒ह॒ण्या च॑तु॒ष्टय्यो॒ यो वै यः पि॒तुश्च॒त्वारो॒ यथा॑ नि॒क्तं प्र॒जाप॑तये त्वा॒ यथा॑ प्रो॒क्षितं॑
 वि॒भूरा॑ह प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यता॒श्वमे॒धेनं॑ प्र॒जाप॑तिर्न किञ्चन सा॒वि॒त्रमा॑ ब्र॒ह्मन्प्र॒जाप॑तिर्दे॒वैभ्यः॑
 प्र॒जाप॑ती रक्षा॑सि प्र॒जाप॑तिमीप्सति वि॒भूर॑श्च॒ना॒मान्य॑म्भा॑स्येक॒यूपो॑ रा॒ज्जु॑दा॒लमे॒कवि॑शो
 दे॒वाः पुरु॑ष॒स्त्रयो॑वि॒शतिः॥२३॥

सा॒ङ्ग्र॒ह॒ण्या तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी यत्परि॑मिता॒ यद्य॑ज्ञ॒मुखे॒ यो दी॒क्षां दे॒वाने॒व त्रयं॑ इ॒मे सि॒ताय॑
 प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्तस्मा॑द्राज॒न्यं ए॒कं न॑वतिः॥११॥

सा॒ङ्ग्र॒ह॒ण्या स॑श्च॒रन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)